

OBETA

Téma: Obeta

Vek: 12 - 14 rokov

Ciel': Priviesť deti k tomu, že i ony samy sa môžu obetovať doma, v škole, ... a že obeta im bude prinášať radosť.

Pomôcky:

- baliaci papier
- kancelárske papiere
- farebné papiere
- lepidlo, farbičky
- fixky
- sviečka
- zápalky

Štruktúra:

1. *Modlitba*

- Otče, náš alebo vlastnými slovami

2. *Puzzle*

- animátor si vopred pripraví kancelárske papiere A4, na ktoré napíše písmená O,B,E,T,A
- každé písmeno je na jednom kancelárskom papieri a je farebne odlíšené od ostatných
- animátor ich rozstrihá na puzzle a jednotlivé dieliky rozdelí na 2 kôpky
- musí dávať pozor na to, aby ani v jednej z kôpok neboli úplne všetky dieliky, ktoré tvoria jedno písmeno
- skupinu detí rozdelí na 2 časti a obidve skupiny dostanú jednu kôpku časti puzzle
- pri skladaní deti zistia, že ak chcú poskladať puzzle, musia obetovať časť svojich dielikov druhej skupine, ktorá by mala prísť k takému istému záveru
- ak deti nevedia poskladať puzzle, animátor by ich mal k tomu priviesť, usmerniť

3. *Príbeh*

- animátor prečíta príbeh z knihy „Spev svrčka“ od Bruna Ferrera

Obeta

Pri zbieraní obojstranných darov v jednom africkom kostolíku si ľudia podávali široký prútený kôš, do akých sa zbierajú maniokové hl'uzy. V lavici v poslednom rade sedel chlapec. Úzkostlivo sledoval kôš, ktorý putoval z lavice do lavice. Pri myšlienke, že nemá vôbec nič čo by obetoval Pánovi, ťažko vzdychal. Kôš doputoval až k nemu. A tu, na údiv všetkých veriacich, si chlapec do prúteného koša sadol a povedal: „Obetujem Pánovi to jediné, čo mám.“

4. *Otázky*

- animátor by po prečítaní textu mohol dávať deťom tieto otázky:
 1. Kde sa stal tento príbeh?
 2. Kto sedel v poslednom rade v kostolíku?
 3. Ako sa volal chlapec?(chyták: v príbehu nebolo spomenuté jeho meno)
 4. Čo si podávali ľudia v kostolíku?
 5. Čoho sa bál chlapec v príbehu?
 6. Čo urobil chlapec, keď došiel kôš k nemu?
 7. Čo obetoval chlapec Pánovi?
 8. Ako sa cítil?

5. *Plagát*

- animátor si vopred pripraví plagát s postavičkou v prostriedku; postavička nebude mať ústa
- vopred si pripraví aj obľáčiky z kancelárskeho papiera a šípky z farebného papiera
- úlohou detí bude na obľáčiky nakresliť alebo opísať situáciu, v ktorej sa ony obetovali
- do šípok napíšu to, čo pri tejto situácii obetovali
- obľáčiky nalepíme okolo postavičky a nasmerujeme na ne šípky, ktoré budú viesť od panáčka
- po nalepení obľáčikov a šípok sa spýtame detí, ako sa v danej situácii cítia; ak cítili radosť, dokreslíme postavičke vysmiaty ústa (deti môžu dokresliť postavičke vlasy, gombíky,...)

6. *Scénky*

- animátor si vopred pripraví dva farebné papieriky, na ktorých budú opísané dve situácie:
 - a/ mamka s ocom prídu domov unavení z práce; doma je neporiadok; v televízii ide dobrý film
 - b/ mladší brat (mladšia sestra) potrebuje pomôcť s domácou úlohou; kamarát(ka) ťa práve zavola na diskotéku
- deti budú mať za úlohu tieto situácie zahrať

7. Domáca úloha + modlitba

- animátor si vopred pripraví modlitbu, ktorú napíše na rôzne druhy farebného papiera; rozstrihá ju na jednotlivé vety; potom dostane každé dieťa jednu vetu z modlitby, ktorú si najprv všetci spolu prečítajú; každé dieťa prečíta svoju vetu
- animátor im potom povie, aby si svoju časť modlitby zobrali domov a snažili sa počas doby do najbližšieho stretnutia pamätať na svoju časť modlitby a snažiť sa čo najviac obetovať zo seba, svojho voľného času, atď.

modlitba:

Pane, keď som hladný, pošli mi niekoho, kto sa potrebuje najesť;

keď som smädný, pošli mi niekoho, kto potrebuje vodu;

keď mi je zima, pošli niekoho, kto sa potrebuje zohriať;

keď trpím, pošli niekoho, koho treba potešiť;

keď môj kríž ťažieva, pomôž mi niesť kríž niekoho iného;

keď som chudobný, prived' mi niekoho, kto je v núdzi; keď nemám čas, pošli mi niekoho, komu treba pomôcť;

keď strácam odvahu, pošli niekoho, koho treba povzbudiť;

keď potrebujem, aby ma niekto pochopil, pošli niekoho, kto u mňa hľadá pochopenie;

keď by som chcel, aby sa o mňa niekto postaral, pošli mi niekoho, aby som sa oň postaral ja;

keď myslím na seba, obráť moje myšlienky na druhého.

(Z knihy „Tajomstvo červených rybiek“ od Bruna Ferrera)